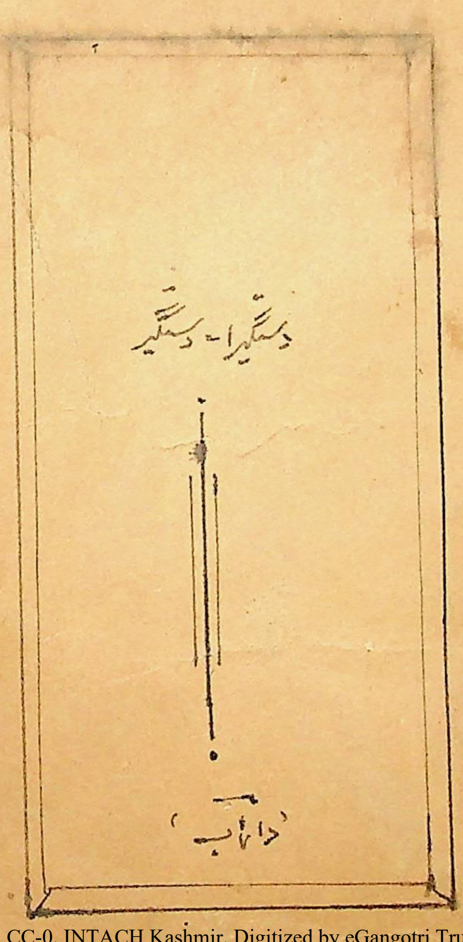
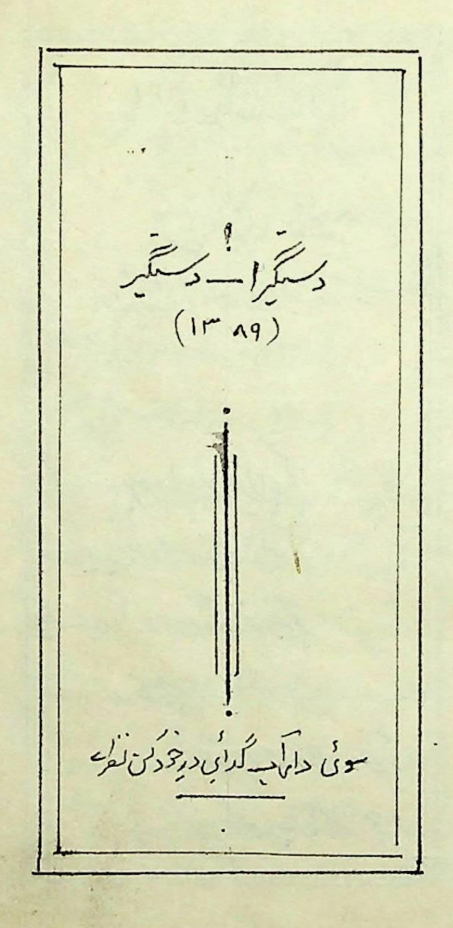

دستگیرا ے دستگیر
(دراب)

دستگیرا — دستگیر

(۱۳۸۹)

سوئی داہاب گدائی دِرِ خودُکن نظر

بِاسْمِکَ یَا قَادِرُ یَا قَوِیُّ

اِہْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ

صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْہِمْ

کوہِ غم بر سرم افتاد خدایا چہ کنم

جاں بلب آمدہ از درد مداوا چہ کنم

یک دلِ زار و دو صد گونہ تمنا چہ کنم

فکرِ امروز چہ سازم غمِ فردا چہ کنم

نے رفیقے کہ بہ او حالِ دلِ خود گویم

نے شفیقے کہ ازو چارۂ کار جویم

غم بود خوردنم و خون جگر نوشیدن
روز و شب شام و سحر از لب غم جوشیدن
غیر حرمان ندهد هیچ ثمر کوشیدن
طشت از بام فتد راز مرا پوشیدن

چون منی افتاده ز پا نیز تواند برخاست
دستگیرے دہد ار دست چه غم گردد راست

دستگیرے که کند بحفظ از ریب زوال
دستگیرے که کند زنده ز یک قُم صد جاں
دستگیرے که بود درگه او کهف اماں
دستگیرے که چنین است چه گویم پنهاں
عُمدهٔ اہل صفا ۔ زُبدهٔ آل حسنین
"دستگیر دو جہاں حضرت غوث الثقلین"

نائب صدر رسل حامی کل آل علی
خلعت غوثیت از او طراز بهشت و حلی
پیش اہل نظر این امر عیان است و جلی
بمقامے کہ رسید او نرسد ہیچ ولی

مردہ را زندہ کند پرتو سر حالش
صید ہا از شدنی آگہی ماہ و سالش

آنکہ در ارض و سما زدہ است پر آوازہ طبول
آنکہ گردیدہ متوج سرش از تاج قبول
آنکہ بودہ قدمش بر قدم خاص رسول
آنکہ بر ذرہ قریب است و را عز وصول

فضلہ خوار ندیمہ بسکہ ز جام قدسش
کے کسے راست رسائی بمقام قدسش

چشم او منظرِ انظارِ جلال است و جمال
ذاتِ او معرجِ معراجِ علو است و کمال
کرده خم بر قدمش گردنِ خود جمله جبال
حکمِ او هست روان بر همه کس در همه حال

حکمِ او بسکه روان است ز مه تا ماهی
صدقه بخشند گدایانِ درِ او شاهی

جمله در زیرِ نگاهش، چه صدور و چه قبور
جمله فرمان بر امرش چه شهور و چه دهور
دزد زیرِ غمِ لطفش، چه قبول و چه دبور
بر مریدان نظرش هست چه نزدیک و چه دور

او تواند که رهاند دلِ غمگین ز شرح
هم تواند که مبدّل بکند ترح به فرح

خسروِ ملکِ ولایت شہِ جیلانی نبی است

قبلۂ دینِ نبی و کعبۂ ایمانِ نبی است

داروئ دردِ نبی و چارۂ حرمانِ نبی است

بس بگو نقش بر نعلِ شہ گردمانِ نبی است

"غوثِ اعظم بمنِ بے سر و ساماں مددے"

"قبلۂ دیں مددے - کعبۂ ایماں مددے"

دستگیری صفتِ ذاتیِ تو شد مشہود

سائلے از درِ تو گاہ نگشتہ مہجور

از کراماتِ تو پوشیدہ لباسِ پُر نور

معجزاتِ ابنِ مریم ز تو آمد بظہور

اسمِ پاکت بمسیحا نفسی گشتہ علَم

تا بگوئے؛ عیسئ من! جانِ نبی دید والم

من مرید تو و آنگاه به بیند غم و هم
لاتخف گو تو بیا و برهانم از غم
چاره آنست که ناکرده کی را محرم
با دلِ خستهٔ صد زخم زہجر مرهم

کرده رو جانب بغداد بنالم یا غوث
در تصوّر بدرت روی بمالم یا غوث
بر کشم ناله و فریاد - اغثنی یا غوث
بسکه ناکامم و ناشاد اغثنی یا غوث
رفته عمرم همه برباد - اغثنی یا غوث
می طپد دل پی امداد اغثنی یا غوث

نیستم چشم کرم جز ز تو واللہ یا اللہ
سویم آنگن نظر لطف تو للہ حی اللہ

مو سفیدم شده و روی سیاهم یا غوث!

بر رهم جانِ دلبر بارِ گناهم یا غوث!

با چنین بارِ گران حالِ تباهم یا غوث!

نیست غیر از درِ تو جای پناهم یا غوث!

سوی داتا صاحب گدای درِ خود کن نظرے

دمِ نزعش بعیادت بسرش بی گذرے

دستگیرا پیِ افتاده گدا را مددے

پیرکِ غمزدهٔ بی سر و پا را مددے

بیکسِ بیبس و بی برگ و نوا را مددے

بر چنین داتا صاحب خدارا مددے

پیرم و خسته دل و غمزده - وقتِ مدد است

بر درم پیکِ اجل آمده - وقتِ مدد است

